

(39) BAUDELAIRE - 3

LE CYGNE

Un cygne qui s'était évadé de sa cage,
Et, de ses pieds palmés frottant le pavé sec,
Sur le sol raboteux traînait son blanc plumage.
Près d'un ruisseau sans eau la bête ouvrant le bec

Baignait nerveusement ses ailes dans la poudre,
Et disait, le coeur plein de son beau lac natal :
« Eau, quand donc pleuvras-tu? quand tonneras-tu, foudre? »
Je vois ce malheureux, mythe étrange et fatal,

Vers le ciel quelquefois, comme l'homme d'Ovide,
Vers le ciel ironique et cruellement bleu,
Sur son cou convulsif tendant sa tête avide,
Comme s'il adressait des reproches à Dieu!

.....
Les Fleurs du Mal

* * *

Cher Baudelaire.

(39) பொதலேர் - 3
அன்னப் பறவை

கூடுவிட்டுத் தப்பிவந்த அன்னப் பறவையொன்று
விரிந்த தன்பாதத்தால் ஈரமற்ற நகர்த்தெருவைப்
பெருக்கித் தேய்த்துத் தன் வெண்ணிறச் சிறகுகளைக்
கட்டாந்தரையின்மேல் இழுத்துக்கொண்டே சென்றது.
தன் அலகை அகலத்திறந்து, நீர் வற்றிய ஓடையிலே

நடுங்கிப் பயந்துகொண்டே தன் இறக்கைகளைத்
தெருப்புழுதிமண்ணில் முழுக்காட்டியது.
தான் பிறந்துவிடத்து எழில் மிகு ஏரியின் நினைவு
அதன் இதயம் முழுவதையும் நிரப்பிடக் கூறியது:
“தண்ணீரே நீ எப்போது மழையாகப் பொழியப்போகிறாய்?
இடியே நீ எப்போது முழங்கப்போகிறாய்?”
பாவம், துன்பத்தைச் சுமந்து நிற்கும் இப்பழங்காலத்துப் பறவை

தணியா ஆவலுடன் தலை நிமிர்த்தி
படபடக்கும் தன் கழுத்தை நீட்டி
எள்ளி நகையாடும் அவ்வானத்தை
ஈவிரக்கமற்ற அந்நீலவானத்தை நோக்கியது
கடவுளைக் குற்றம் சாட்டுதல்போல்.

தீமையில் பூத்த மலர்கள்

* * *